

Người cán bộ trường TSQ

Thân tặng các C/TSQ thuộc Tiểu Đoàn 2 Lê Lợi trong các niên khóa: 71-72-73-74.

Trong những số Đặc san trước đây đều có những bài viết về tinh thần truyền thống, nói về những liên hệ mật thiết giữa Thiếu Sinh Quân, giữa đàn anh và đàn em. Tôi đã nhìn thấy trong tập thể Quân Đội VN Cộng Hòa ngày trước, trong lao tù cải tạo của Cộng sản, trong trại tị nạn và ở nơi hải ngoại này. Trong bất cứ hoàn cảnh nào, môi trường nào, những người TSQ đó cũng đối xử với nhau rất là chân tình, thủy chung tình nghĩa anh em. Chân tình tốt đẹp đó đã tạo thành một truyền thống bất diệt có từ đàn anh tiếp nối đến đàn em.

Hôm nay, tôi xin viết về mối liên hệ của một người không phải là TSQ, không mang họ AET, nhưng người đó đã sống và sinh hoạt cùng với TSQ chung một mái trường. Đó là mối liên hệ của người Cán bộ phục vụ trong Liên Đoàn TSQ.

44 năm về trước (1971), từ một đơn vị tác chiến, Sư đoàn 5 bộ binh, tôi được chuyển về Trường TSQ/VN ở Vũng tàu. Lúc

ấy, tôi vừa tròn 22 tuổi. Thật là ngỡ ngàng, thật là xa lạ, khi bước chân vào công trường để nhận nhiệm vụ mới: Tiểu Đoàn Trưởng, Tiểu đoàn 2 Lê Lợi, thuộc lớp 9. Eo ôi! Ở đơn vị tác chiến làm Trưởng ban 2 kiêm Phân Đội trưởng Quân báo; bây giờ phải làm Tiểu Đoàn Trưởng chăm sóc trên 400 TSQ ở lớp 9; biết làm sao bây giờ, lòng buảng khuâng hồi hộp... .

Ngày đầu tiên nhận nhiệm vụ, qua sự bàn giao của Liên Đoàn Trưởng, Đại úy Nguyễn Hồng Hoàng, tôi phải giựt mình, hết hồn và hoa cả mắt, bởi tiếng hô “Nghiêm” to, đõng dặc của em TSQ cấp trưởng (TSQ Nguyễn Hữu Hùng) và một rừng TSQ quân phục vàng trắng nếp đang nghiêm chỉnh dàn chào Liên Đoàn Trưởng và tôi vừa bước vào hội trường. Lúc bấy giờ, không cần soi gương, tôi cũng biết là mặt mình trông dễ buồn cười lắm. Và kể từ giây phút đó, cuộc sống của tôi như gắn liền trong những sinh hoạt của TSQ.

Ngày tháng trôi qua, những sinh hoạt hằng ngày của TSQ đã làm cho tôi thấy gần gũi, thích thú hơn, tôi như nằm lòng những giờ sinh hoạt ấy. Nào chuông báo thức, giờ sạch sẽ vệ sinh, giờ tập hợp điểm danh, giờ nhật lệnh, giờ văn hóa, giờ quân sự, giờ sinh hoạt, giờ thể thao, giờ khám phòng, giờ ăn ngủ . . . Tôi thích thú, hăng say sinh hoạt cùng các em ở mọi khía cạnh thể thao, võ thuật, văn nghệ, báo chí, văn hóa, quân sự, ban quân nhạc, hướng đạo. Tôi như dòng điện bất trùng tầng số, như “rồng mây gặp hội . . .”

Những chiều thứ bảy khám phòng, những tuần lễ thi đua Quân phong, Quân kỷ, các em lo chuẩn bị phòng ốc sạch sẽ. Tôi cặm cụi ngồi viết tên và số quân từng em để dán lên đầu giường, trên nắp rương cho đồng nhất ngay thẳng. Tôi còn xuống Ban Tiếp Vận, quân xa xin dầu nhớt cạn, để lau cầu thang bằng sắt, từ Tiểu Đoàn 1 Hùng Vương lên Tiểu Đoàn 2 Lê Lợi. Trong suốt niên học 9 tháng, tiểu đoàn 2 Lê Lợi đã đạt được 8 lần cờ Vàng Danh Dự về Quân phong, Quân kỷ niên khóa 72-73.

Những giờ học về quân sự, những buổi tập dợt diễn hành; tôi được vinh hạnh hai lần mặc đồ đại lễ cùng các em tham dự diễn hành trong ngày Quân Lực 19-06-1971 trước dinh Độc Lập và 19-06-1973 trên đường Trần Hưng Đạo – Sài Gòn. Niềm vui và sự hãnh diện trong bộ đồ đại lễ đã làm cho chúng tôi quên đi bao nỗi mệt nhọc trong những giờ tập dợt, và phải cố gắng, cố gắng đi cho thật

đều, thật đẹp để xứng đáng là những người đại diện cho tập thể TSQ.

Mỗi chiều, tôi cùng với các em tập dợt bóng tròn dưới sân, mỗi tối cùng với các em đánh bóng bàn. Cuối tuần cùng các em đi đấu giao hữu với các đội bóng quanh thị xã Vũng Tàu. Những lần đi Long Hải, Phước Tuy đấu giao hữu với trường Kỹ Thuật, trường Trung học Châu Văn Tiếp, Trung Tâm Huấn Luyện Vạn Kiếp. Những lúc tranh giải cấp Thị xã, cấp Quân đoàn với Trường Truyền Tin, Trung tâm Huấn luyện Cảnh Sát Rạch Dừa, trường Trung học Vũng tàu, Trường Thánh Juse, trường Trần Nguyên Hãn, trường Đinh Tiên Hoàng . . . Và niên khóa 72-73, đội bóng tròn, bóng chuyền của trường được vào chung kết và đoạt giải hạng nhì. Về bóng bàn cũng từng thi đấu với các đơn vị: Trường Quân Cảnh, Trường Truyền Tin, Bệnh viện Nguyễn Văn Nhứt, Bệnh viện Tê Liệt, Trường Trung học Vũng tàu . . . TSQ Trương Linh đã đạt nhiều thành quả tốt đẹp về cho tập thể TSQ. Và cũng trong niên khóa 73-74, tôi và Thầy Tuyên (Văn hóa) đã đoạt giải nhất, nhì và nhất cặp đôi về bóng bàn trong cuộc thi đua cấp giáo chức thị xã Vũng tàu.

Trong lãnh vực văn nghệ, báo chí, tuy không có nhiều năng khiếu, nhưng tôi đã cùng tham gia với các em một cách nhiệt tình, chính tôi đã tự sáng tác ra điệu vũ Đêm Lam Sơn (bài hát chính của tiểu đoàn 2 Lê Lợi) để tập dợt và thi đua với các tiểu đoàn Hùng Vương – Ngô Quyền – Quang Trung . . . đạo diễn và vũ công đều là “đực rựa” cả, thế mà vẫn lên sân khấu trình diễn. Những đêm thức khuya cùng các em thực hiện những tờ Bích báo mỗi dịp lễ Giáng sinh, Tết Dương lịch . . . Đến Rằm tháng 8, Tết Trung thu, tôi cùng các em tìm tre, trúc về làm lồng đèn Trung thu. Mỗi tuần có chương trình phát thanh của mỗi tiểu đoàn trên Khối Chiến Tranh Chính Trị, tôi đã soạn từng bài viết, bản tin, tập các em đọc, hát để phát thanh.

Những buổi sinh hoạt hướng đạo đã làm cho chúng ta gần và thương mến nhau thêm, với phương châm và tinh thần của một hướng đạo sinh chúng ta đã xem nhau như là anh em. Những buổi du hành, những lần sinh hoạt chung với các đoàn thể bạn, những đêm cắm trại ngoài trời, trong rừng dương, ngoài bãi biển, những trò chơi, những bài hát hướng đạo đã in sâu vào tâm hồn tôi. Giờ đây, những lúc rảnh rỗi, hay trước khi đi ngủ tôi thường hát cho con tôi nghe những bài hát hướng đạo ngắn, giản dị về lời nhưng sâu sắc về ý nghĩa:

“Tay ta đưa lên cao không được bằng trời,
Tay ta đặt lên mình nhận ta hèn yếu,
Tay ta hướng về đây kết đoàn trong thương yêu”

Bốn năm ở trường với ngàn ấy sinh hoạt cùng các em, đã cho tôi những tình cảm sâu đậm và tốt đẹp với tập thể TSQ. Đó không phải là vì quyền cao chức trọng buộc ràng tôi phải làm, mà do chính tình cảm trong tâm hồn, do sự thích thú say mê trong môi trường sinh hoạt cùng các em. Nổi buồn vui của các em trong những sinh hoạt chính là nỗi buồn vui trong tâm hồn tôi.

Đã trên 40 năm qua, thỉnh thoảng trong những giấc ngủ tôi vẫn thường mơ trở về trường cùng sinh hoạt với các em . . .

Trong suốt 4 niên khóa hướng dẫn Tiểu đoàn 2 Lê Lợi và 1 niên khóa Tiểu đoàn 3 Ngô Quyền, tôi đã làm việc qua 9 đời Liên Đoàn Trưởng, từng là Cựu TSQ từ các đơn vị về Trường, riêng anh Nguyễn Hồng Hoàng hết 3 lần gồm: - anh Nguyễn Hồng Hoàng – anh Chu Văn Hải – anh Trần Văn Quả - anh Bùi Hoán – anh Đỗ Văn Lương – anh Nguyễn Văn Phương - anh Lê Minh Phương, và anh Đặng Phạm Tùng, Khôi Yểm Trợ - anh Nguyễn Văn Thương, Khôi Văn Hóa – anh Lê Văn Tuất, Liên Đoàn – anh Lê Văn Sáng, Liên Đoàn, về sau Trưởng Phòng Tiếp Vận . . . mỗi người mỗi nét,

nhưng nói chung tất cả đều một lòng thương lo hướng dẫn đàn em như cho chính bản thân mình.

Mối thân tình sâu đậm đó đã tưởng như đứt đoạn xa lìa sau ngày 30-4-75. Nhứt là những ngày lưu lạc ở xứ lạ quê người. Nhưng thật tình cờ, như một duyên số tôi đọc được những dòng thông báo AET họp mặt. Tôi tìm ngay đến anh Vũ Mỹ, rồi gặp anh Nguyễn Đình Thật, anh Vũ an Phong, anh Huỳnh Ngọc Quang, Anh Nguyễn Văn Ứng, anh Đào Gia Ký, anh Lê Văn Sáng, anh Đoàn Hữu Thân, anh Nguyễn Xuân Thọ, anh Lý Văn Cam . . . Chúng tôi tích cực hội họp hàng cuối tuần rông rã mấy tháng trời, để hình thành Hội Ái Hữu Cựu TSQ-VN Hải Ngoại đầu tiên ra mắt tại Nam California vào ngày 01 tháng 01 năm 1982. Tôi còn nhớ, tờ báo Đặc san đầu tiên là do anh Vũ Mỹ viết bằng tay, tôi đi in roneo và đóng bằng kim bấm được 30 quyển để ra mắt. . .

Trên 30 năm qua, kể từ khi thành lập, Hội Ái Hữu Cựu TSQ đã trưởng thành trong hoàn cảnh khó khăn, eo hẹp, nhưng với tinh thần và truyền thống sẵn có, chúng ta đã xây dựng và phát triển một nền tảng vững chắc như ngày hôm nay.

Trong những năm tháng xây dựng và phát triển Hội, tôi đã đem hết nhiệt tình phục vụ cho đoàn thể, tôi đã gạt bỏ những lời mời gọi của các đoàn thể khác để tự chọn đoàn thể TSQ, và trong bất cứ lúc nào tôi vẫn tự dặn lòng và đặt mình ở vị trí: “người cán bộ”, ngày xưa tôi là cán bộ phục vụ ở trường, ngày nay tôi cũng chỉ là người cán bộ phục vụ cho đoàn thể TSQ-VN hải ngoại.

Với tình nghĩa, với truyền thống mà các anh em đã tạo được cho tập thể, đã cho tôi một nhiệt tình hăng say phục vụ. Với niềm tin còn lại xin dành cho đoàn thể TSQ muôn đời bất diệt. Với hy vọng cho tương lai xin được cùng các anh thu ngắn ngày trở về quê hương, xây dựng lại mái trường xưa yêu dấu.

Cán Bộ HỒ VĂN KHỎI